

דבר הקשר למפקד

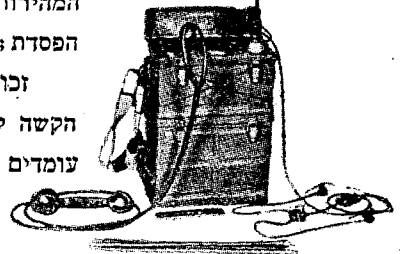
אתה המפקד הזקוק לאמצעי קשר בכל מעשה ומעשה, ושלמעורר. מותקנות מערכות קשר ענפות הפותחות בפניך אפיקים ודרכים לפיקוד ולהעברת וקבלת ידיעות — תן את דעתך לדרך עבודתן של מערכות אלו ולעומס שהן מסוגלות לעמוד בהן. שקול היטב מה הן הפגיעות המפחיתות את יעילותן וכיצד למנוע בעדן! עשה דבר לשמירתן ולפעולתן התקינה!

לשלוש מערכות הנך זקוק: מערכת שתאפשר לך „מגע אישי” גם אם הנך רחוק מהאדם שאתה מבקש לבוא איתו במגע; מערכת המקנה לך אפשרות להעביר מברקים במהירות שהצרכים קובעים אותה; ומערכת להעברת כל דואר רשמי אחר. לכל המערכות הללו קיבול מסויים שאינן ניתנים להגדלה ולכתיחה. מכונת הקשר דומה כאן לכל מכונה אחרת — יש לה תפוקה, ניצולת ועצמה מסוימת. אימוץ יתר של המכונה — וסכנת המעצורים, והפגיעות צפות ועולות. שמור נא, איפוא, על מהלכה התקין של מכונת הקשר כפי שנועדה לפעול.

שתי דרישות הנך מעמיד לקשר: מהירות בהעברת הידיעות ובטחון; בטחון שדיעודך הגיע לכתובת כפי שנסחת אותה ובטחון בפני גילוי תכנה ע”י האויב.

לא כל ידיעה חשובה שתועבר במהירות רבה. יש ידיעות, היכולות להשתהות זמן מה ויש מברקים שמהירות העברתם קובעת מאד. מי כמוך יודע להעריך את הזמן והמהירות, — ולכן נקבעו בשבילך דרגות דחיפות שונות כדי שאתה תוכל לשקול ולהחליט עליהן, כדי שתהא לך האפשרות לבחור באחת מהן. ניתנת לך זכות הבחירה וההחלטה, אך אל לך להשתמש תמיד בדרגות הגבוהות ביותר — כי שכרך יצא בהפסדך. הנך שוקל את השימוש באש ובצורותיה — שקול יפה גם את השימוש בדרגות הדחיפות שהנך מסמן בהן את מברקיך. חשוב נא רגע: אם אתה וחבריך תרבו בשליחת ידיעות דחופות ובהולות הרי ממילא תבטלו את ערך הדרגות. אתה ששלחת ידיעה דחופה, וחיוני הדבר שתועבר באלחוט מיד — תעמוד אינאונים וחסר ישע רק מפני שחברך שלח באותו הזמן ידיעה אחרת וסימנה מתוך „הרגל” בדרגת דחיפות גבוהה, או מפני שחברך האחר שלח גם כן באותו הזמן מברק דחוף מתוך ששכח לשלחו בהקדם. זכור לכן, כי כך תלויה המהירות, בדרך בה בחרת לנהוג בסימון דרגות הדחיפות. הפרזת — הפסדת; הקדמת במשלוח — הרוחת מהירות.

זכור גם זאת: כל דואר מידי ובהול מחייב רץ מיוחד לכתובת. הקשה לך למנות את מספר הרצים העומדים לרשותך? אותו מספר הרצים עומדים לרשותו של חברך. אם תשלח ידיעה המחייבת רץ מיוחד — כל

הזמר „הבהול ביותר“ ישאר במערה ויחכה לשעת כושר, או להודמנות. הסוך נא על רציוך
זשוב תרועה מהירוח ברגע הצורך האמיתי.

מברקך עובר שלבים רבים עד הגיעו לתעודתו. ראשית — הצפנה לכתב סתר. ככל שהכתב
צופן בחוכו בטחון רב יותר כן רבה עבודת ההצפנה הדרושה לכך. התוכל להעריך את
שעור הזמן הדרוש להצפנת דברך בלבד? זכור גם זאת: החפזון אינו יפה להצפנה. שנית —
מברקך בשדר במהירות ניכרת, אך לא תמיד בוחים הם תנאי הקליטה, ולעתים קרובות האותות
אינם בקלטים כהלכה. נדרשות, איפוא, חזרות ותקונים עד שידעיתך בצורתה המוצפנת מתקללת
במהנה הקולטת ואז היא נמסרת לפענות — ושוב עובר זמן שלעתים כה יקר לך.

אין שום אפשרות טכנית, למחר ולהחיש תהליך זה. כשם שאין להערים על תכונותיה
של מכונה מסוימת כן אין להערים על תכונות הקשר. הפרוצס חייב להישמר לכל פרטיו
הדקדוקיים. כל סטייה — סכנה בה, בי האויב מאזין ודורך בעקבותינו.

בידך להחיש את העברת מברקך ולהגדיל את בטחונך. חשוב נא יפהיפה: האינך
משתמש במלים מיותרות? האינך משתמש בכטויים שיגרתיים? השוקל אתה כל מילה ומילה
שהנך מעלה במברק לאור הדברים שנאמרו? הבוחן אתה את זמן ההצפנה, השידור, התקונים
ההפעמות? למה, איפוא, תעלה משפטים ארוכים, תרחיב את הדבור? למה לא תקצר ככל האפשר
ותקפיד על הדיקט הדרוש? תרוט עמוק בלבך: כל מלה מיותרת מעכבת את מברקך, כל מלה
מיותרת מסייעת לאויב לגלות את מברקך.

האם בזמן גם לך לקרוא את המברק: „אבקשך מאד לסדר בשבילי רשימת החפצים
הנמצאים במחסן ואכיר תודה לך אם תשלח אותה אלי למשרדי עד יום ג' 15 לח. ז. שעה 0800“.
ספור כמה מלים מיותרות בו; חשב את הזמן שהלך לאבוד, האם לא פשוט ביותר לנסח המברק
כך: „שלח עד 150800 רשימת החפצים שבמחסן“. הקיים בלבך חשש כלשהו שהושמט משהו
מתכנו של המברק? הנגרע משהו מתכנו? כן, האדיבות ורוחב הלב. אולם ראה: 6 מלים
בלבד במקום 23 מלים. רבע מלים — רבע הזמן. פחות מזה, שכן פחתו האפשרויות לטעויות
ולאי הבנות והבטחון — פי ארבע רב יותר.

ואשר לאדיבות — קבל כל מפקדי ההגנה גיתן לך. היתר לא להשתמש במלות ייחוס.
מתקבא אותן מאוצר המלים של המברקים. מעתה ואילך מוסכם בינך ובין כולנו כי „שלח“
פירושו „שלח נא“ או „בבקשה לשלח“ וכי הכרת התודות וכו' יוסיף כל אחד במברק במקום
שימצא לנכון או ימצא במכתב שלא יאחר לכוא.

אילו הייתי שולח מברק במקום מכתב זה הייתי מנסחו כך:

קצר במברקי. מלים מיותרות מעכבות את המשלוח ומסייעות לאויב לגלות את התוכן“.